

Κική Δημουλά «Τα «υπέρ» της συνήθειας»

Με φόρεσες – σε φόρεσα,
εκλογή μονοφόρι.
Πρώτα απ' την καλή.
Με γύρισες μετά το μέσα έξω,
είχαν παρατριφτεί οι άκρες και οι μόστρες,
είχαν στραβοστομιάσει κι οι κουμπότρυπες
-θυμίζανε σιωπές ξεχειλωμένες-
απ' το πολύ κούμπωνε ξεκούμπωνε
την προφύλαξη, την επιφύλαξη,
τη διαφύλαξη κούμπωνε ξεκούμπωνε
τις ασταθείς των ημερών θερμοκρασίες
στα βαριά της χρονικότητας κλίματα.
Σκιστήκανε κι οι τσέπες,
χώναν εκεί τα ξυραφάκια τους
οι σκέψεις των χεριών.
Πάλι με γύρισες μετά – σε γύρισα
πάλι το έξω μέσα,
σάμπως οι πριν φθορές
να 'χαν στο μεταξύ ξεκουραστεί
και γιάνει,
και μια που το παλιό
δεν έχει πια καλή κι ανάποδη.

Όσο για το που θα χτυπήσεις
και που θα χτυπηθείς,
κανένα πρόβλημα.
Ούτε και τούτο έχει πια
όψη κι ανάποδη.
Έχει κι αυτό παλιώσει
- μέσα έξω γυρισμένες
τόσες φορές οι σφαίρες.

ΕΡΓΑΣΙΑ

Ποιο το κεντρικό θέμα του ποιήματος, να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με αναφορές στο κείμενο και τρεις κειμενικούς δείκτες.